

11 септември 1990

Мини
м 7223

П Р О Т О К О Л
от заседанието на дирекционния съвет
на Народния театър "Иван Вазов"

a_1990_004746

ПРИСЪСТВУВАЩИ: Васил Стефанов
Антоанета Войникова
Енчо Халачев
Асен Шопов
Красимир Спасов
Константин Илиев
Кирил Воденичаров
Людмил Първанов
Стефан Кашавелов
Кирил Дончев
Велко Кънев
Атанас Велянов

ОТСЪСТВУВАЩИ: Младен Киселов

ВАСИЛ СТЕФАНОВ - Младен Киселов отсъства. Предполагам, че ще дойде. Първанов го няма. Ето го, идва.

Колеги, това е вторият дирекционен съвет на новия сезон. Всъщност дирекционният съвет ще функционира от сега нататък регулярно, ще заседава всеки вторник от 15 часа, но неговият състав няма да бъде все така разширен, както е днес. Няма защо всеки път да ви губим времето, но в тесния му състав ще се събираме редовно. От характера на дневния ред ще зависи кога ще се събираме в този разширен състав. Днес заседаваме в разширен състав, в присъствието и на двама членове на литературното бюро, тук е и композиторът на театъра - Кирил Дончев, на чието присъствие държа и тук, на дирекционния съвет, и на художествения съвет на театъра.

В днешната си работа ще се занимаем с финансовото положение на театъра и с програмата за месеците септември и октомври. Преди да навлезем в обсъждането на същинската работа на театъра, искам да чуете две информации.

ПЪРВАТА ИНФОРМАЦИЯ е на Кирил Воденичаров за турнетата на театъра така както сме ги замисляли, като проект и като варианти на реализация.

ВТОРАТА ИНФОРМАЦИЯ е на Стефан Кашавелов - какво е финансовото състояние на театъра до момента. Помолих го да засили щрихирането на някои тревожни моменти и да ни даде по-подробна информация за някои негови прогнози.

ТРЕТАТА ИНФОРМАЦИЯ ще направя аз, състоянието на работата ни по подготовката на сезона и какво се очертава в игралния ни афиш през месец октомври.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Нашият проект за турне, така както го замисляхме, още щом тръгнахме да го реализираме се сблъска с щита на реалността. Планирахме едно, турнето беше организирано с една по-стара дата, но още в началото на осъществяването му се сблъскахме с реалността. Във Варна бяха планирани 4 представления в Летния театър и 4 в Клуба на транспортните работници. Едното представление за Летния театър - не знам, за добро или за лошо падна - валиеше дъжд. Още отсега мога да кажа - не постигнахме очаквания резултат. Нямам информация колко точно билети са били върнати от падналото представление, но знам че сме продали билети за 3011 души за 3-те представления в летния театър. Или по 1000 души средно на представление. Това е малко като се има предвид, че капацитетът на Летния театър е 2000 души. Повтарям - не мога да кажа колко билета са били върнати заради лошото време, статистика не е водена, но крайният резултат не е добър. Това - за летния театър, а за закрития салон положението е още по-лошо. Макар че аз си мис-

лех - ако времето е лошо за Летния театър, то за зимния театър не би трябвало да е лошо. В закрития салон имаме общо 1145 зрители, т.е. по 286 зрители на представление от 450 места в салона. Във Варна общо в летния и зимния театър получихме 4154 души зрители или средно по 594 души на представление. На пръв поглед изглежда нормално, но за такова голямо турне на 500 км от базовата сцена резултатът никак не е задоволителен. Общият приход от турнето във Варна е 16 847 лева или кажи го кръгло 17 000, но и разходите са доста с 4 - 4 и нещо хиляди над 17 хиляди. Преразходът ни е 4 - 4 500 лева от Варна. Това е първият удар за този сезон. Този сезон сме имали четири успешни турнета и никога не сме имали този резултат. След Варна отидох в Бургас на място, за да видя как върви подготовката. Разговарях с организаторите. Те уверяваха, че гарантират една "Кендида" и един "Сеанс". Веднага разговарях с директора на театъра за очертаващата се прогноза да се повтори Варна. Сметката ми съвпадна и с данните на Кашавелов. При отиване в Бургас ние отново щяхме да имаме преразход. От Бургас отидох в Русе да видя как стоят и там нещата - бях там в четвъртак след обяд. Погледнах и двете скици за летния театър - имаше 1400 билета продадени за дата 18 септември, а аз бях в Русе на 5 септември. Организаторите ми казаха - имало е съобщения в местния вестник и по местния радиовъзел, а ние от тук бяхме подготвили съобщения по "Хоризонт". Спряхме ги, за да обсъдим този въпрос - заслужава ли си да отидем за две представления в Русе. Сега, след като разговарях на място, те очакват и заявки от колективи, обаждат ми се непрекъснато по телефона - вчера главно и в петък. Организаторите там предлагат да не отлагаме турнето. Народният театър не е ходил в Русе от 20 години и сега, ако се откаже, публиката ще се огорчи и това може да се отрази на евентуални наши бъдещи гостувания. Очакват да завалят заявки, очакват интересът да набъбва, смятат че могат да напълнят две представления на "Сеанс" и три, даже четири. На четири уши. Известно ми е, че летният театър на Русе е лош и има лошо отношение на русенските граждани към него, но за Народния театър вече се говори в Русе и театърът се очаква. Но аз не мога твърдо да гарантирам 4000 души на голяма сцена и 1000-1500 в малкия салон.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ / по повод на трополенето от горния етаж над заседателната зала / . Извинявайте, знае ли някой кой и кога репетира в този театър. Ние тук сме се събрали - ръководството на театъра - не е редно никой от нас да не знае какво става горе. / Първанов излиза, за да провери / .

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Иначе турнето в перспектива беше отработено с желанието и в битово и в транспортно отношение да бъде на луксозно равнище. Актьорите във Варна бяха в Шести блок на ЦК и Спортпалас, ежедневно автобуси ги откарваха и връщаха за репетиции и представления, автобуси и до летището. Организационно турнето беше изработено както следва. Не бяха пожалени и средства и заплати на обслужващите ни хора. Аз даже ще помоля директора да анулира две заповеди, защото бъдещето на театъра го налага. И театърът по принцип за в бъдеще трябва да решава - какво прави; турне за овации или турне за печалба. Изисква го животът.

Според мен турнето в Русе трябва да се реализира. По време то е от 18 до 19 септември. Връщането е с автобус на 20, защото само молетите не са удобни. Ще пътуват 73-74 души. Ангажиран е новият хотел "Рига", салоните са подсигурени. Директорът на Летния театър даже ме заплаши със 750 лева неустойка, ако се откажем от турнето, но не е страшно, защото такава точка в договора няма. Мисля че в Русе трябва да идем, най-вече за да не огорчаваме онази част от публиката, която иска да ни гледа и вече си е взела билети.

СТЕФАН КАШАВЕЛОВ. Възложено ми е да запозная новия дирекционен съвет на театъра с финансовото положение на театъра към днешна дата. Годишният бюджет на Народния театър "Иван Вазов" за 1990 година е одобрен от Министерството на културата и по същество не се различава от миналогодишния. Първо по приходната част.

Собствени приходи общо.....530 000лв
в това число от продажба на входни билети- 490 000лв
и от продажба на програми и наем-салон
и други..... 40 000лв
плюс субсидия от централния републикански
бюджет3 468 000 лв
/от които 1 430 000 лева целеви за
генералния ремонт на сцената/
или всичко приходи без ремонта.....2 068 000 лева.

Следват разходите по параграфи.

Параграф 1. Заплати.....1 403 000 лв
Параграф 2. Държавно обществено осигуряване -421 000 лв
Параграф 3.Стопански разходи 300 000лв
Параграф 4. Командировки в страната..... 8 000 лв
Параграф 6.Учебни и научно-изследователски
разходи/книги за библиотеката/.... 2 000 лв
Параграф 13.Постелен инвентар и облекло
/работно и униформено облекло/.... 10 000 лв
Параграф 18.Други разходи424 000 лв
или всичко разходи.....2 568 000 лв.

За вас ще бъде интересно да ви разшифровам параграф 3 и параграф 18 по разходни пера извършени до 31 август 1990 г.

Общият разход по параграф 3 от началото на годината до 31 август 1990 е 221 456 лева,които са изразходвани по пера както следва:

- канцеларски разходи..... 2 554 лв
-малоценни и малотрайни предмети..... 1 642 лв
- осветление.....35 993 лв
- горива и смазочни материали за
превозните средства и съоръженията
на театъра.....4 723 лв
-пощенски,телеграфни и телефонни
разходи/преди всичко телефонни/.....30 248 лв
-поддържане и текущ ремонт на сгради
и превозни средства.....47 083 лв
- таксиметров превоз..... 242 лв
- служебни карти за градски транспорт
/ползват се от служба организация,
снабдяване,куриер и др./..... 540 лв
- отопление.....29 938 лв
- вода..... 5 914 лв
- абонамент вестници и списания/основ-
ния годишен абонамент се прави през
есента,тук влизат само допълнителни-
те суми за "Демокрация" и още нещо от
опозиционния печат/..... 96 лв
- реклама.....26 209 лв
- отпечатване на програми..... 4 734 лв
- за афиши..... 3 038 лв
-закупуване на входни билети /става
дума за изработката и отпечатването
на билетните кочани/ 1 060 лв
- медицинско обслужване/ памук и медика-
менти за Здравната служба и вечерния
лекар/..... 640 лв
- кисело мляко и газирана вода/за работ-

ниците имащи право на това, които имат вреден за здравето труд - като железари, оксигенисти, художник-изпълнители.....	505 лв
- леглова такса за почивните домове и бази на театъра в Балчик, Созопол и Ахтопол.....	6 253 лв
- поддържане хигиена и чистота/сапуни, перилни и дезинфекционни препарати/.....	3 163 лв

По параграф 18 от началото на календарната година до 31 август 1990 г. са изразходвани общо 263 979 лева, от които по пера са извършени следните разходи:

1. Фонд СВКМ /социално битови и културни мероприятия по норматив по 130 лв на човек/.....	30 500 лв
2. Посрещане на гости /така наречения по старому - директорски фонд/.....	196 лв
3. Отчетени разходи за нови постановки /не са осчетоводени тук разходите за последните три нови постановки на театъра - осчетоводеното до 31.VIII.	65 352 лв
4. За музея на театъра.....	5 лв
5. Командировки в чужбина /на Фучеджиев и Първанов до фирмата Ман/.....	1008 лв
6. Цвята и украса за различни поводи/за наши и чужди премиери, за погребения и др./.....	1935 лв
7. Разходи за турнетата в страната /пътни, дневни, квартирни, наем на салони/..	32 073 лв
8. Разходи за заплати на вечерния персонал /гардеробиерки, билетокъсачи, разпоредители/	18 756 лв
9. Хонорари на временен персонал /назначени за охрана по 52 постановление, пласъори на входни билети, Цвятко Донеv, жената на асансьора и гардеробиерката на клуб-ресторанта/.....	10 049 лв
10. Хонорари на миманс	3 824 лв
11. Хонорари на гостуващи артисти, гост-режисьори, външни художници, композитори, артисти-пенсионери по договор/.....	32 815 лв
12. Заплати на ППО/пожарникарите/.....	28 000 лв
13. Хонорари за допълнително нает персонал по време на турнетата.....	9 905 лв
14. Творчески фондове.....	9 760 лв
15. Авторско право.....	19 347 лв.

Кое е тревожното за изпълнението на бюджетния ни план до края на календарната година? Опитам се да предвидя какви разходи имаме да правим, които са крайно необходими и без които няма да можем да минем.

По параграф 3 според мен няма да минем без 85 000 лв, разходи които са неизбежни.

Отоплението ще се пусне от октомври и съдейки по разходите миналата година ще ни трябват за отопление 20 000 лева. Дано зимата не е много студена.

Въпреки новите цени за гориво и смазочни материали и при положение че тези цени няма повече да растат ще ни трябват 5000 лева, а не се знае дали сумата няма да е по-голяма.

Телефонните разговори от юни до септември ще се плащат сега а ни предстои и четвъртото тримесечие - октомври, ноември и декември. Налага се да поограничим телефонните разговори, защото те са особено големи пера. От началото на годината досега за телефони сме платили 30 248 лева до момента и предполагам, че до

края на годината за телефон ще трябват	- 15 000 лв
за отопление	- 20 000
За осветление	- 20 000 лв
за вода	- 5 000 лв
за реклама на нови постановки	- 2 000 лв
за програми	- 3 000 лв
друга реклама	- 2 000 лв
входни билети	- няма да купуваме
за медицинско обслужване	- няма да харчим
киселото мляко и газ. вода	- това е малка сума
	или всичко 85 000 лева

По параграф 18 до края на годината предвиждам разчет 40 000 лева. И така за да покрием разходите по параграф 3 и параграф 18, които възлизат на около 200 000 лева са ни необходими приходи от 286 000 лева. Реално погледнато тази цифра не можем да догоним. Ако на голямата сцена имаме по 20 спектакъла на месец и на всеки спектакъл по пълен сбор от 2000 лева/което е нереално, в най-добрия случай можем да разчитаме на половината/но дори и да имаме пълен сбор за 60 спектакъла през трите месеца ще изкараме 120 000 лева. Това е сума далеч под необходимата. А реално според мои предвиждания за същия период - октомври, ноември, декември - реалният приход ще бъде до 70 000 лева. При това положение имаме неизпълнение на плана за приходи с около 200 000 и няма да можем да покрием и най-необходимите си разходи.

До края на календарната година имаме да получаваме субсидия от бюджета 765 000 лева, които са необходими за изплащане на заплатите на художествено-творческия, помощно-техническия и обслужващ персонал, а именно

заплатите за септември, октомври, ноември, декември по 100 000 лева на месец са 400 000 лева.

Начисленията по ДОО са 30% върху заплатите - 120 000 лева.

Преизчисляване на платения годишен отпуск - 25 000 лева.

Изплащане на премии за II, III и IV тримесечие е 152 000 лв, но надчисляването на ДОО върху тях е 45 000 лева. Или общо сумата възлиза на 742 000 лева. С други думи, ако не изпълним плана по приходите, следва да не изплащаме премиалните. Знам, че работниците остро ще реагират, ако не изплатим тези суми - премиалните.

Моето предложение е за II и III тримесечие да изплатим сумата от 100 000 лева а другата сума за IV тримесечие да заделим. Ако не изплатим тези пари - за II и III тримесечие трудно ще докажем в Министерство на културата защо искаме допълнителни средства по бюджета. Ще ни кажат - не сте си изпълнили плана по приходи, а искате премиални.

На какво разчитам. В началото на годината ми взеха 70 000 лева. Получих разпореждане да ги приведа на Министерство на културата. Ние имаме да получаваме от тях в момента по плана за генералния ремонт. Но ми казват - не можем да ти платим. Аз си искам 70 000 лева като приходен остатък, да ги върнат, но те са се стопили за други нужди. Все още имам някаква надежда.

Повече с цифри какво да ви занимавам. Виждате сами - положението е лошо. Не че театърът е работил лошо, но публиката излезе и се пренесе на площада и не влиза вътре. Турнетата надали ще ни спасят. 5 782 лева имаме загуба само от турнето във Варна за автобуси, хотел, самолетни билети и телефонни разговори.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Картината е ясна. Ще продължим сега разговора по темата в друг план. До тук говорихме за пари. Всъщност приходите ни са единствено от продажбата на спектакли. Сега нека погледнем към стоката, която можем да предложим на нашата публика и нека умумуваме по откриването на сезона. Вече трябва да дадем рекламен

афиш за сезона и крайно време е да направим програмата за октомври. Остават ни малко повече от две седмици до октомври и имам съзнанието, че обективно закъсняваме. Ще ви кажа спектаклите, с които можем да разтворим театъра и които остават в афиша и през новия сезон. В афиша остават тези спектакли, които са без принудително падналите, заради отсъствие на артисти. Без мое знание Дико Фучеджиев е парафирал молба на Косьо Цанев за три месеца отпускане, за да стане говорител на Дойче Веле, но даже и да бях по-отрано в течение на случая едва ли бих успял да променя решението му. Разбрах, че тук едва ли не е прието така да се действа. С отсъствието на Косьо Цанев автоматически се сваля "Черна комедия" и "Тайната вечеря на дякона Левски". Най-чувствителна е загубата на "Черна комедия", защото данните показват, че възможностите на другото заглавие да привлече публика са изчерпани.

През октомври ще разчитаме основно на

"Образ и подобие"

"Сън"

"Дамски банкет в ловната зала"

"Бесове".

"Сеанс" се предвижда да се играе на втора сцена извън сградата на театъра. Предвиждат се две представления в Универсиада.

На камерна сцена остават

"Кендида"

"На четири уши"

"Американска терапия".

Това в повечето случаи са остарели спектакли. Мисля, че не сте више хората, на които надълго и нашироко трябва да обяснявам каква е притегателната сила на този афиш. Стефан Кашавелов иска от нас приходи ~~в~~ на сума 280 000 лева. Тази сума можем да печелим само с този афиш, допълнителни турнета и по-скромни разходи по някои пера.

Сега е моментът да си дадем ясна сметка в какво състояние е театърът - и финансово, и художествено, и с какви оръжия ще влезем в битката за публика, за да можем да доживеем с известни дивиденди до първата седмица на декември, до новите си заглавия. Изправени сме пред въпроса - дали да не започнем репетициите по-рано на първите си два спектакъла, с които по-рано да опресним излияния си афиш.

Не искам да драматизирам и без това тревожната ситуация, но дирекционният съвет е затова - да помисли и да можем да вземем някои разумни решения.

С първата неприятност вече се сблъскахме. Загуби и преразход от турнето във Варна, отменихме отиването в Бургас, сега трябва да решим да осъществим ли и третата част от проекта за турне в Русе или да започнем работа тук в театъра над новите пиеси на 18 септември, вторник, с пожеланието към постановчиците и екипите им да изкарат премиерите на възможните най-ранни дати.

Предлагам ви да помислим дали има смисъл и дали е възможно откриването на сезона на 2 октомври с представления, а до тогав форсмажорно да репетираме и то с двукратни ежедневни репетиции на новите постановки. Това ще ни даде ускорено достигане до датите на премиерите. И, разбира се, по този въпрос искам да чуем инж. Първанов. Какви гаранции има, че на определената дата голямата сцена ще ни бъде дадена на разположение.

Обръщам се с молба към Асен Шопов да възстанови един от успешните спектакли на театъра - "Емигранти" и да въведе в "Черна комедия" нов изпълнител на мястото на Константин Цанев. Този спектакъл е с висок процент на посещаемост и не би трябвало да пада от афиша.

Тук е Велко Кънев, поглеждам към него и си мисля, че ако програмата ни за октомври, от 2 октомври нататък, се изпълни, той всекидневно ще играе по едно представление на ден плюс репетициите. И няма да е силно казано, но ще бъдем на негов гръб. Още повече че и програмата за ноември не ни дава други гаранции. Имам съзнанието, че заседанието на днешния съвет не може с вълшебна пръчка да изведе театъра от системата, която досега е функционирала. Изходите са малко. Но днешният съвет с максимална обективност трябва да отчете ситуацията и на базата на ясна, трезва оценка да вземе разумни решения. Трите месеца, в които ще работим до края на годината, едва ли неохотата за промяна ще отстъпи, едва ли психологическата обективна ситуация ще позволи промяната. Но ние трябва да водим битка за промяната. И ако на камерната сцена един или два спектакъла могат да пълнят салона, основният ни боен кон на голямата сцена е "Образ и подобие". Но никой от нас не знае как при непредсказуемите в много отношения условия и фактори извън нас този кон ще поеме.

Аз ви моля сега да обсъдим максимално сериозно този въпрос, който стои пред нас. Разбира се и самият аз ще взема становище. И имам такова становище, то може би прозира в казаното до тук. Но ние тук сме съвет, който трябва да се опита да стигне до онова, с което ще посъветва ръководството. Имам нужда от вашия съвет. Знам че тайните на съвета ще излязат навън от тази зала и даже разчитам да дифузират и да стигнат до състава, който трябва да узнае неприятната истина.

Не може 30, 000 да се харчат за телефон. Има моменти, когато трябва да се ударим в твърдата земя, да ни заболи от падането, но да знаем, че сме слезли от облаците.

АНТОАНЕТА ВОЙНИКОВА. Искам да попитам две неща. Първото е по въпроса за турнетата. Още при откриването на сезона на 27 август за отиването във Варна и Бургас имаше негативни настроения в трупата, настроения против турнето. Решението, че турнето трябва да се състои се определяше от сериозните уверения, че е добре организирано и положителното решение дойде като резултат от увереността на хората, че ще бъде успешно и от полза за театъра. Искам сега да попитам още веднъж - имаме ли увереността за успех на турнето в Русе или защитата му не е много уверена.

Второто нещо, което искам да попитам е във връзка с удвоените репетиции през септември. Разговаряно ли е с режисьорите, могат ли те реално да влязат в един цикъл от двойни репетиции.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Този разговор с режисьорите не е воден.

АНТОАНЕТА ВОЙНИКОВА. Ако се вземе сега решение за удвоени репетиции, това може ли да има законодателно положение за режисьорите?

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Мисля, че така поставен, въпросът е некоректен. При всички случаи разпореждането ще бъде мое, но ако говорим тук, то е за да избегнем неизпълнимостта на дадено решение. И разбира се - разпореждания могат да се правят, ако става дума само за наши режисьори. Спектаклите, с които почваме, са съвършено раздвоени, независими един от друг и на различни сцени. Всеки от тях ще се готви сам за себе си. Ползата от нашето говорене тук е в това, че съветът може да стигне и до други идеи, така, както се стигна до идеята за възстановяването на "Емигранти". Мога да ви кажа, че при мен идва Стефан Гецов с идеята да възстановим "Иван Шишман". Съдейки по реакцията ви, аз мога да я разбера, но не мога да не уважа желанието на Гецов за работа и правомерността да предложи това, което има. Бях длъжен да съобща това на съвета.

АСЕН ШОПОВ. Няма нищо лошо в това. Човекът има тази стока, това ни предлага.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Не, аз уважавам само по себе си идването на Гецов. Един актьор има правото да дойде и да предложи това, което може, друго няма и идва и предлага това.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Искам да кажа, че от 1 септември започна работа Бюро организация...

КРАСИМИР СПАСОВ. Извинявай, но аз не разбрах, каква е конкретната причина за отлагането на турнето в Бургас?

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Аз говорих по този въпрос, струва ми се, че бях ясен, но нищо не ми пречи пак да се върна на него.

Бюро организация започна работа от 1 септември. От 6 септември се откри и касата по разпродажба на билети и започна пълноценна работа. Струва ми се, че от така предложената програма, както досега я предвиждахме да открием евентуално на 15 октомври - няма особена опасност. Все имам надеждата, че ще върнем публиката. Но искам да ви предупредя, че от 1 септември в Бюро организация и от 6 в касата един човек не е влязал там. В Бюро организация е влязла само една женица да поиска програмата за октомври и е казала, че ще поиска няколко билета. Трябва да предвиждаме нещата. Периодът и до 15 октомври е кратък за организиране на първите ни представления. Но все пак 15 октомври е един достатъчен интервал да популяризираме нещата, да информираме публиката с рекламни средства и ще се даде възможност и на организаторите да поработят. Схващам предложението като възможност да обмислим и лично приемам 15 октомври. Нека обаче останат 4 и 5 октомври за зала фестивална-представленията на "Сеанс". Имаме 25% отстъпка на салона. Струва ми се, че ще можем да разчитаме на тези приходи.

Що се отнася до турнето в Русе не мога да дам сигурни гаранции. Може да се провали едното, а може и двете представления. Ако вали и двете вечери. Времето е голям рисков фактор. Отиваме с риск, знаейки че е риск, но мисля, че трябва да го направим, поне да опитаме.

Освен това имаме планирани представления в Стара Загора на 3 октомври и на 24 и 25 в Пловдив, които мисля, че трябва да се състоят. В Пловдив сме поканени да участвуваме в тяхна програма. Ще понатиснем състава, знам че е трудно, но е замислено да идем и да се върнем в деня на представленията. Трудно е, знам, но не е неосъществимо.

Предлагам да приемем вашето предложение - две репетиции на ден. Имам още едно предложение. Понеже през октомври и ноември ще играем едни и същи представления, което не е много прилекателно за публиката, предлагам да определим един ден - сряда или четвъртък, като ден за турне, в който да отскачаме до близък район. В този ден да се опитаме да разтroyаваме силите на театъра.

Искам също така да знам какво ще ни струва възстановяването на "Емигранти". Един добър спектакъл, но вече изигран в София, много игран също така в провинцията. И ако сега ние заложим 20 негови представления през месеците октомври, ноември и декември при 300 лева приходи от представление, дали е рентабилно възстановяването му в това тримесечие. Да не би постановката, която наново ще се прави, и като декор, и като костюми, да надхвърли приходите.

Сега - за Бургас. И преди, и след нас, в Летния театър е имало планирани театрални мероприятия при лошо зрителско търсене. На 4 септември, когато бях, имаше само 120 билета продедени за "Кендида" планирана за 11 септември. Получих уверенията на организаторите, че при тях всичко е обърнато с главата надолу и че не могат да гарантират повече от едно представление. Очакваният ефект е максимум 2000 лева, но никой не може да гарантира пълен сбор. Това е основната причина за падането на турнето.

Имам няколко конкретни предложения във връзка с тежката

финансова картина, в която се озовахме в началото на месец септември. Особено тежко е, защото досега сме били сравнително добре. Няма защо тук да спестяваме някои неща. Говоря за финансовите проблеми. 2 800 000 от субсидията са ни нужни за заплати. Всички разходи, които прави театъра са идвали и идват само от приходите на театъра. И ние трябва всичките си разходи да разпределим в тези 2 800 000 лев на нашите приходи и ако не можем това да направим сме изправени пред фалит. И следващият етап е фалит. В никой случай не можем да оправим, да оправим финансовата картина кой знае колко, но можем да спасим посягането към заплатите. Към премиалните неизбежно ще се посегне и сега става дума за това дали държавата ще ни санкционира с 50 000 или със 100 000. А за да неж е сумата от 100 000 трябва да вземем някои спешни мерки.

Предлагам да се блокират всички свободни бройки поне до края на годината, ако не и за целия сезон. Театърът има доста пом. режисьори. Сега една от пом. режисьорките си подаде молба за напускане. Ще се справим без да се попълва бройката й. В театъра има и други свободни бройки.

Предлагам да се лимитират разходите на всяка от следващите постановки. Разбира се тук има и един етичен момент. Ние вече сме поканили външни режисьори, но не сме договорили финансовите условия на постановките. Затова предлагам от 1 януари да се въведе лимит на всяка нова постановка съобразно изискванията на пиесата. Една пиеса е масова, друга - камерна. Но да се сложи някакъв лимит е необходимо, както и да се спазва този лимит. И ако има преразход, то след едно обяснение за това кое го е наложило, да се утвърди или да се санкционира.

Всичко, което от тук нататък ще се закупува, трябва да се сложи под строг контрол - до този момент покупките бяха доста безконтролни.

Трябва да се въведе вътрешен лимит на превозните средства и на базата на данните от 1989г. и всеки курс да се контролира чрез подписа на упълномощеното за това лице, а не чрез подписа на бай Коста, който е готов да подпише всичко.

Необходимо е също така да се лимитират всички телефонни постове, защото се стигна до фрапиращи моменти. Прекият телефонен пост, който скришно с разрешението на директора се сложи в ъгъла на пропуски, отдавна не е нещо скришно в театъра. За тримесечието там има навъртени разговори за 285 лева. Телефонът на инспектора - 282 лв. На зам.-директора Първанов - 615 лв, но те могат да се обяснят с разговорите с МАН. Но как да се обяснят разговорите на ателието на ул. "Кирил и Методий" за 461 лв. На Антикаджиев - за 772 лв. На Кашавелов е само 54. На Воденичаров - 232 лв, но от моя телефон се водиха до колкото си спомням разговори с Москва и Белград. Има един телефонен пост на д-р Захариев, който ще бъде оспорван като количество разговори, защото сумата е за 806 лева. На енергетиците е за 292 лв. На канцеларията - 139. На Пенчо Линов е за 87 лева, а той беше ангажиран в предизборната борба. На Асен Шопов е 530 лева. А ние имаме решението за лимит на телефон до 30 лева. Казвам тези суми, защото не исках да бъда голословен. В театъра има в същото време три телефон-автомата, действащи, които са нерентабилни и пощата иска да ги закрие. Ще помоля по този въпрос по чисто административен път да се въведе лимит и всичко надвишаващо дадена та сума да се изисква от този, който ползва съответния телефонен пост.

Смятам че е разумно да се излезе с една напомняща заповед, че за да се отсъствува от театъра е необходим или болничен лист или предварителна молба за неплатен отпуск. Това ни е крайно необходимо, защото икономии те ни от фонд работна заплата могат да имат съществен принос. Да спрем с практиката - обаждам се, не съм добре или имам едни каква си работа, затова няма да дойда. Имаме случаи на 6-8 месеца отсъствие без никаква предварителна заявка по законен път. От това театърът само ще спечели.

Искам също така да предложа в края на календарната година, т.е. през декември, за административната и помощно-техническа част от състава на театъра, - а може и за художествено-творческата, - да се прави преценка на техническия принос на всеки човек. 66 постановление не само ни дава това право, но и ни задължава да преценяваме всеки служител и съобразно тази преценка да се намалява или увеличава работната заплата, а в крайна сметка и свеждането на колектива до оптималния състав. При намаляването на заплатите в резултат на подобни преценки трябва да си дадем една охранна сума от 165 лева, за да спрем практиката, порочната практика, един да носи на гърба си другите. Има работници, които не са стъпвали на сцената и те трябва да бъдат санкционирани до една охранна норма. Не сме сиремахомилско общество и в бъдеще ще трябва да дефинираме тия, които работят и тия, които не работят. Но искам да попитам дирекционния съвет ще имаме ли и каква ще бъде възможността ни да получим правото да увеличаваме заплатите на техническата част.

Последното, което искам да кажа е свързано с изясняването на статута на театъра. Това положение някак трябва да се изясни. Трябва да поискаме от Министерството на културата да се променят финансовите механизми на театъра. Да получим правото да разполагаме с вътрешното реструктуриране на бюджета си.

В разработката на една антикризисна програма мисля, че ще имаме нужда от неспецифични дейности. В тази област аз имам редица идеи, които съм готов да предложа. Има кръг от доста дейности, които могат да носят приходи и да са печаливши.

Ще споделя още, че издръжката на клуб-ресторанта е за сметка на театъра. Една трета от постъпващите там средства са на театъра. Но това заведение е на особен статут. То не е към театъра и е към него. Ако е наше, можем да му дадем още територии, да го свържем с наша културна дейност. Това също е път да подобрим финансовата картина.

Бях си приготвил още доста неща тезисно, но ги позабравих.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Мисля, че може би трябва да си сложим лимит на изказванията, за да се съсредоточим по основните разисквани въпроси. Някои неща за мен са съвсем нови, други непонятни. До клуб-ресторанта още не съм се допрял. А можем да му посветим цяла точка от следващите ни заседания. Предлагам сега да се съсредоточим на това, което пари под краката ни. Иначе фронтът става твърде широк, нека да го стесним.

ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ. Гореще никой не репетира. Скачаха две дечица на наши служители. Имам следния въпрос. Разбрах, че "Черна комедия" ще се възстановява, а какво е положението с "Дякона Левски".

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Информацията е, че не се харчи и това налага да се лишим от него. Единственото ни изискване е търсенето на публиката. Това разбира се не значи да се бракува постановката. Ще преценяваме съобразно обстоятелствата.

ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ. Какво се разбира под възстановяване на "Емигранти".

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Това означава нова сценография, костюми, осветителни и актьорски репетиции.

ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ. Каква е съдбата на "Дон Жуан", "Пред залез слънце" "Животът на Галилей", "Престъпления на сърцето". Аз не ги чуех в обявения афиш за възстановяване.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Те не са паднали. Сега няма да се възстановяват.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Предлагам да отложим този въпрос. Неговото обсъждане сега ще ни отнеме твърде много време.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ. Искам едно уточнение. Вместо две нови постановки, с възстановяването на спектакли в ателиетата ще се срещне изготвянето на три постановки. Ще имат ли ателиетата тази готовност да подадат нещата в срок на сцената?

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Ние започваме с работа над две нови постановки. Сценографите вече работят, приемането на новите декори предстои като най-близка задача. Към новите постановки предстои възстановяването на "Емигранти" в нова сценография. Ангажиран е Стефан Савов, който ще направи нов, по-опростен от предишния декор. В "Черна комедия" предстои да се подготви нов актьор. И нищо повече. Останалите постановки ще стоят на депо - засега не ни вършат работа. Специално за "Дон Жуан" мисля, че можем да го играем при гастролна дейност на близки до София сцени. Просто засега не го програмираме, защото при натовареността на Велко Кънев само "Дон Жуан" остава да му сложим в програмата.

КРАСИМИР СПАСОВ. Смятам, че турнето в Русе трябва да се състои при допълнителна информация каква точно публика се интересува от спектаклите. Изникналият проблем, че представлението е под риска да падне, защото можело да вали има начин да бъде решен. И ще ви кажа как. Имах подобен проблем. Наложих ми се да преснимам материал. Трябваше ми силно слънце. Влязох в пряка връзка с метеоролозите и те твърде отговорно ми казаха на коя точно дата ще бъде слънчево. Но за тая работа си има точно определени хора, с определени отговорници и срещу съответната малка сума можах да ми кажат "да" за точна дата. Ерго - щом спектакълът е назначен за 18 септември, просто трябва да се добие тази информация за времето и тогава това ще реши дали да се отива в Русе. При благоприятна метеорологична прогноза смятам, че е задължително да се реализира отиване в Русе.

Моят въпрос за конкретните причини за провала в Бургас не беше случаен. Но конкретна информация не получих. Вижте - и в Бургас има отлив на публика, но в Бургас публиката е театрална. Бургаският театър от два сезона закъсва с публиката си, но отиде ли софийски театър - публика има. Какви са причините за спектаклите на Народния театър да няма публика? Въпросът ми е - има ли някакви особенни мотиви, че по някакви политически съображения публиката не иска да гледа спектаклите на Народния театър? И ако в Бургас политическите пристрастия и съотношението на политическите сили, доказано с изборите, е еди какво си, тогава трябва да се мисли не е ли "Сеанс" за игра в Михайловград или Видин. В политическата игра по места трябва да се избира оптималния вариант за пласирането на нашата стока. И всичко трябва да влиза в съображенията ни - защо го правим. О т сега трябва да си зададем въпроса - няма ли в Стара Загора или Пловдив да претърпим подобно фиаско, след като знаем политическите настроения на големите си градове. И не е ли по-добре о време гъвкаво да се преориентираме за това кое къде е привлекателно. Лично аз поддържам турнето за Русе. Мисля, че съображението - да не се отблъсне публиката - е резонно. Имам една реплика само по повод започването на работа на 21 септември. Преди това - поддържам предложението един ден в седмицата да бъде фиксиран за отскачане на пиеси с камерни състави на малки разстояния, с малки разходи.

Що се отнася до евентуалното започване на репетиции на 21 септември, то това може да стане само след обстойни консултации с Леон Даниел и Енчо Халачев. Дали те ще са готови да започнат на 18 не знам. Какви са възможностите за комбиниране на новите репетиции с възстановителите репетиции и колко репетиции са необходими за възстановяване на всеки спектакъл?

Бъв възстановяването на "Емигранти" има и психологически актьорски проблем. Това доколкото разбирам ще бъде не толкова възстановен, а нов спектакъл, става въпрос за нова версия. Психически готови ли са актьорите за този ход? Ако да - можем да имаме една печаливша постановка.

За "Черна комедия" мисля, че без чакане и мотане трябва да се намери заместник на Константин Цанев и да се възстанови постановката. Аз съм от нейните почитатели, тя ни е нужна днес.

Подкрепям по-голямата част от предложенията на Воденичаров. Те водят до един финансов режим, който би ни донесъл икономии.

ВАСИЛ СТАЕФАНОВ. По въпроса за началото на сезона някакви съображения?

КРАСИМИР СПАСОВ. 15 октомври на мен ми се струва късно. Доколкото разбирам е даден старт за организирането на откриване с "Образ и подобие", нормално и редно е с него да открием. Важно е какъв ще бъде и порядъкът на игралния афиш. 15 октомври е късна дата. Имам информация, че театрите един след друг ще откриват сезона с премиери. Добре е точно да се проучи това, хубаво е да знаем какво е положението със зрителя при другите. И ще завърша с това - постановките, които остават на депо, трябва да се съхраняват в срок от една година и да се преценява в хода на сезона коя да влезе, коя - не. Не влезлите до края на сезона в работа - със завършването на сезона се бракуват.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Програмата на Летния театър в Бургас беше пренаситена и преди и след нас с авторски прояви на Кулеков. Три пъти името му се срещаше в афишите. Надали едно или две имена от нашия състав са изиграли някаква роля, че да отблъснат една или друга политическа сила. Изобщо политическите сили, ми се струва, че все още не играят съществена роля за интереса на публиката. Искам още да подчертая, че спектакълът ни в Пловдив на 29 септември е поканен за участие в техни местни тържества, ще ползваме театъра без наем. А това не е малко.

АТАНАС ВЕЛЯНОВ. Нещата за турнетата май вече се ясни. Аз искам да кажа за лимитирането на постановките. От постановка до постановка разликата е голяма. Какво ще струва сега едно или друго, а го няма, какво пък ще бъде след месец или до нова година - никой не може да прогнозира. Верно е - трябва да сме икономични. Но платове трябва да се доставят навреме, ако ги има. Сега не знаем какво ще намерим. Американът три пъти е поскъпнал. Можем да изпаднем в много неловко положение. Няма нищо. Търсим едно - купуваме друго.

АСЕН ШОПОВ. Основното, което днес се направи е финансовият ни отчет. Цифрите са безпощадни с конкретността си. С миналото трябва да се сложи разрыв. Да търсим нови форми на борба за средства. Явна е необходимостта от режим на икономии. Да се разчита на призови към съзнателност е изключено. Трябва да се прибегне към шалтера. Към санкциите. Жестоко лимитиране на персоналните телефони. Имаше решение, то се заобиколи и това заобикаляне доведе до набъбването на таксите. Ако знам, че 10 лева се плащат от театъра, а единият ще го платя от джоба си, защото касата ще ми го удържи - мисля, че това е единственият подход към въпроса.

За началото на сезона - когато и да е датата, задължително трябва да се предхожда от опит да се стигне до съзнанието на публиката и тя да е гарантирана за еднота, която си дата.

Много бих искал Първанов да поеме ангажимента за определена дата, от която може да почне реализацията на афиша.

Друг въпрос, който ме притеснява е отиването в Русе - да, риск е. Отиваме, играем. Най-добрият вариант е отиваме за толкова, колкото

колкото печелим от играта си. Сега до колкото разбирам, нещата не са много гарантирани. Въпреки прогнозите за слънчево време, работата звучи несигурно.

Не мога категорично да отговоря и за смисъла на възстановяването на "Емигранти". Постановката е с десетгодишна давност. Верно е, че може да се разчита на особена зрителска нагласа - в страната има реална емиграция. Верно е, правомерен е въпросът - щом ще харчим толкова и толкова средства, ще се окупят ли за едни колко си представения? Но това, което мога да отговоря е, че сценографски ще се ограничим само с най-нужното сценично пространство. Да, театърът ще направи толкова разходи, а приходите - залагаме само на името на автора и на комуникативността на двете актьорски имена. Когато говорим за възстановяване, проблемът е сложен и зависи дали ще събудим към нов живот представлението, защото да го играем само за едната чест на актьорските амбиции е нещото, което най-малко ме занимава.

Сложен е въпросът за "Черна комедия". Не съм убеден, че ~~в~~ вкарването на нов човек ще даде възможност за пълноценно възстановяване. Характерът на действието и поведението на този точно персонаж играе ролята на паспарту в спектакъла. Така че този въпрос не е само дали един нов актьор ще се включи, а дали имаме сигнали, че работата може да стане. В този спектакъл влязаха много нови хора, представлението по принцип е застрашено от разклащане. Нямам нищо против потребността на театъра и разбирам потребността днес от това представление и си струва да се направят усилия в тази посока. Но не знам дали Жана е в състояние да работи.

АТАНАС ВЕЛЯНОВ. Жана иска да влезе в работа.

АТАНАС ШОПОВ. Що се отнася до "Тайната вечеря", аз не се нуждая от обезболяващи средства, няма нужда театърът да държи представлението в килера, щом "Левски" няма публика - предлагам да падне.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ. Мисля, че анализът сочи доста ясна картина, с която трябва да се съобразяваме. Подкрепям Воденичаров турнето на 18 да се състои. Наистина риск съществува, но този риск съществува и без оглед на валежите и в нашия салон. Така че ако можем да донесем приход за театъра, дори минимален, трябва да идем. Предлагам също така представленията в Иниверсиада да бъдат реализирани. Разбира се - Стара Загора и Пловдив също трябва да се осъществят щом няма да пречат на репетициите и те се проведат на другия ден сутринта след турнето.

Нашият репертоар е силно изтънял и това се дължи на последните два-три сезона. Натовареността на Велко Кънев е огромна, той всяка вечер ще бъде на сцената. Посоката ни на мисли трябва да е - с какво може да се помогне. Нека прибързано не решаваме сега кои представления да паднат. Играта на едно и също представление три пъти в седмицата е ясно, че няма да може да носи същите приходи, както ако го играем три пъти в месеца.

Другият въпрос, който касае мене, е за реда и интензивността на репетициите. Готов съм да започна репетиции на 18 септември, но с по една на ден, защото изпитната сесия на ВИТИЗ се отложи поради студентската стачка и приемните изпити започват от 17 натамък. От началото на октомври мога да премина на двойни репетиции, но лично аз не съм убеден в резултатността на двойните репетиции. Разбира се, това е лично мое мнение. Ако интересите на театъра диктуват тази необходимост, готов съм да се подчиня.

По отношение на необходимостта от ограничаването на разходите - мисля, че е дошло време да се прибегне до драконовски мерки и санкции за всеки преразход. Бюджетът ни трябва да бъде огледан перо по перо. Да се въведе лимит по 20 лева на телефон. Разбира се, борбата за икономии, трябва да се води без да бъде в ущърб на художествената работа.

Въпросът, който ме занимава е, дали ателиетата на театъра ще се справят с изработването на декора на три постановки в един и същи период, дали имат достатъчно техника и хора за целта и дали ще ни подат декора в срок да можем да го обиграем в поне 20 репетиции.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ. За мен е несъстоятелен моралния момент, на който тук се позоваваме за Русе - ако не идем, можем да огорчим хората. Защото според мен можем да ги огорчим и ако идем. Това може да е оправдано само ако има финансова сигурност, а доколкото разбирам точно нея я няма.

При създадената обстановка мисля, че е необходима среща на всички режисьори, които ще поставят нататък. Режисьорите откън в момента са много и не са зависими от нас. Това е фактор, който ни изправя пред много неизвестни в началото на сезона - едно си мислим, друго става. В най-близко време трябва да се установи кой прави женската пиеса и постановките след нея и на едно съвместно заседание да режисьорите да се съгласуват разпределенията. Андрей Аврамов трябва да знае с коя постановка дели разпределението на Шекспир, за да върви работата ни ритмично. Заедно с това Първанов вече претендира за яснота по сценографските решения, за да могат ателиетата да си планират работата. Ясно е едно, че "Емигранти" може да се прави декора му, докато Енчо Халачев не е слязъл на сцена, но когато Халачев слезе на сцена, на него вече ще му трябва декора.

Много пъти сме говорили и за разносните по тези декори, че трябва да се обявяват заедно с обсъждането на скиците. Планираните двайсет представления на "Емигранти" явно е, че няма да направят възстановяването му рентабилно. Колко ще струва декора?

АСЕН ШОПОВ. Около 2 - 3 000 лева. Аз лично не претендирам за възстановяване. Проблемът е ясен: 20 представления с приходи от по 150 лева. Нещата са повече от логични. Никой не може да даде гаранции за спектакъл, изигран преди повече от 10 години, освен качеството на изпълнението му и усилието да се вдигне за нов живот.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ. Аз съм гледал тази постановка, не съм я забравил, ще я гледам отново с удоволствие, хем съм изкушен зрител. Мисля, че с възстановяването ѝ, само можем да спечелим, но така трябва да си опечем работата, че да печелим и време, за да ни върви работата нататък.

По въпроса за икономии - бил съм в други театри, имам поглед върху театри и в столицата, и в страната, навсякъде се правят разходи, но това чудо никъде го няма. Трябва да се обяват разходите - този разход е на еди кой си номер. Да се види кой говори и да си ги плаща.

Ние харчим много и за отпечатването на пиеси, не само пари, но и химикали, вносни. Христина отпечатва по 20 екземпляра за художествения съвет, а се връщат само пет. Който не си е върнал екземпляра, трябва да му се удържат по 10 лева от заплата.

АНТОАНЕТА ВОЙНИКОВА. По финансовия отчет лично аз се чувствам невежа, но има неща в този отчет, които ме попариха. Като слуша човек цифрите, похарчени не за театрална дейност, а за други разни неща, престава да разбира чий е този отчет, на театър или на някакво друго учреждение. Освен мерките по икономии, които тук се предлагат, трябва да се помисли сериозно за преразпределение на сумите към художествената дейност на театъра. Фактът, че за гости са похарчени 30 000 лева направо ме потресе.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ. Не си разбрала. За гости сумата е стотина лева.

При претенциите да правим отворена за света култура, тази сума говори, че живеем страшно изолирано. Това са кафетата на художествения съвет. 30 000 хиляди идват от договорите на пенсионерите и гост-режисьори и сценографи.

АНТОАНЕТА ВОЙНИКОВА. Така ли? Има обаче едно перо, което се налага да увеличим. Това е перото за рекламата. Трябват ни пари, защото днес е много по-мъчно да пробием към съзнанието на публиката. Съображенията ми не са меркантилни само. Става въпрос за информация, която да стига до публиката. Необходими са ни нови ходове във финансовата политика, за да стигаме по-солидно не само до съзнанието, но и да повдигаме равнището на театралната култура на публиката.

Що се отнася до турнето на театъра до Русе, трябва да призная, че аз съм откровено скептично настроена. Не говоря за Пловдив и Стара Загора - там е необходимо да идем. Мисля, също, че ежеседмичните пътувания, които се предлагат, могат да бъдат спасяваща и полезна акция. Септември месец е изобщо труден за публика. Има силни политически възбуди, предполагам, че в Русе, където брожение то е силно и по въпросите на перманентните обгазявания, при всички случаи е обяснима театралната незаинтересуваност. Константин Илиев образно каза, че можем да ги огорчим и ако идем и за мен така поставен въпросът е също резонен. Кога ще е по-голямо разочарованieto е въпрос толкова важен, ама не и повече, от въпроса дали ще идем или не. Според мен от психологическа гледна точка е важно колкото по-скоро започнем работа, толкова по-добре. Колкото по-скоро звънне тук звънецът за работа, аз вярвам, че това ще преобразува настроението на хората в театъра. Не ми се иска да отлагаме репетициите. Рискът да отлагаме тук работата си е по-голям, отколкото надеждата за печалба от турне, която е съмнителна. Предпочитам съгъстен период на репетиции, това е особено важно, особено в началото на сезона. В това има момент на натрупване, който е полезен. Защото засега чудовищна е инерцията.

Налага се да се разделим с естетиката на пищния и да се обърнем към една нова естетика, естетиката на бедния театър, да се приближим към търсенията на Гротовски, да преразпределим енергията на мисленето си към изразни средства, които ще могат да обновят мисленето на целия театър. Трябва да се научим да мислим във формите на нестандартните материали, чрез разкоша на режисьорското и актьорско въображение, което дава истинския блясък на сцената и скъпернически да преценяваме какво от старата материална част може да се използва. Главното, на което сега трябва да се наблегне - аз съм скептична към Русенското пътуване - по-скоро ние бързо трябва да организираме работния процес тук, в театъра.

КИРИЛ ДОНЧЕВ. Има непредсказуеми неща, които не са в наши ръце. В наши ръце е да скъсаме с определени порядки. Отдавна ме плаши съчетанието на ориенталщина с аристократизъм. Това вече никого няма да излъже - на гол тумбак, чифте пицови. Важно за ръководството на театъра да не се позволява художествени компромиси както вечер на представленията, така и да се мисли за хигиената на игралната репетиция. Това са неща, които трябва да се наблюдават и контролират и в други театри има хора, които го правят, това е задължение на ръководството. Нашият театър има продукция с фира, иначе казано - с не добро качество. Тава е, на което трябва да се натиска, когато и без това всичко се пука. Театърът трябва да има художествено достойнство. Мисля, че трябва да си изпълни задълженията към Русе. С Бургас сте избързали с решението да се отмени турнето - на 6 е било предялено рано да се съди дали на 11 ще има или няма публика. И този страх, че публиката няма да я има, е предрешил нещата. Грешка.

Лично аз не съм сигурен във възможността за двойните репе

тиции. Мисля, че Леон Даниел няма да може да репетира сутрин и вечер. В НДК той паралелно поставя Хавел и при това положение по моему е изключено тук да има по две репетиции.

Разпределението на по три пиеси обезателно трябва да държи сметка за възможностите на ателиетата. Въпросът е важен - как ателиетата ще сколасват. Успокоителен момент е това, че Леон ще използва декора на "Вресткия мир" - това много ще облекчи нещата в ателиетата. Но аз се плаша от масираното влизане на костюми в шивалните. Започваме с големи амбиции, но неизбежно ще се сблъскаме с определени навици и не знам до колко ще се преборим с навиките. В театъра няма ред, тук трябва атмосферата, климатът да се смени. От пропуски до тавана. Влизат всевъзможни хора, никой никога не спира, репетират всевъзможни хора, не се знае кой разрешава и защо разрешава. Да не говорим за тавана. Това място сигурно е привлекателно за висшите структури на държавата, но лично аз трудно обядвах днес там с Асен Шопов. Целият ресторант беше пълен с хора от горните етажи на обществото и нека е така, от мен да мине. Сигурно това дава на ресторанта ни особен статут като снабдяване, но е унижително за хората, които работят тук.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. И е над главите ни. Той е над нас. /Смях/. Не иска да избързваме, имам този страх, дали няма да се сгреши и да се лишим от нещо, което днес особено е нужно. И все пак трябва да помним че това заведение е на театъра.

АСЕН ШОПОВ. В настоящата неблагоприятна социална ситуация е важна възможността за столуване.

КИРИЛ ДОНЧЕВ. Без заведение е страшно. Спор няма. Но вероятно трябва да му посветим по-обстоятелен разговор и не само на него, а по всички служби на театъра. Сутрин като влезеш - кафенето е пълно с хора, как си уплътняват те времето? Там непрекъснато е пълно.

АСЕН ШОПОВ. И проблемът "пропуски" също трябва да се визирира.

КИРИЛ ДОНЧЕВ. Тези, които играят всяка вечер, как ще бъдат възмездявани материално, тези, които не играят, как няма да бъдат възмездявани. Ако не го направите като ръководство в първите месеци, после вече и да го правите - късно е. По отношение на страничните дейности, може да се мисли разбира се, но първо да решим основните си дейности, а другото - после, ако не пречи.

КРАСИМИР СПАСОВ. Да ви призная, чакам го този разговор като мана небесна. Кръгът от проблеми бързо се оформи - той е от пропуски до тавана. Театърът трябва да се научи да работи в оптимален състав. Трябва да започнем да дискутираме за реда на заплащане. Времето е сложно и изисква от нас декретен режим. Още утре трябва да излезе заповед за лимитиране на преките телефони. Такъв ти е лимит, надвишил си го, плащай от джоба си. Репетицията започва в 9, в 9 без 15 хората трябва да са тук. Ако не тръгнем към - ще употребя една руска дума - крути решения, ще си приказваме само и ще призоваваме към промяна, но без резултат.

ВЕЛКО КЪНЕВ. Цялата ни работа по турнетата и по игралния афиш даже не трябва да е в ущърб на новата ни продукция. Нашият работодател - Министерство ли е е - не знам вече, трябва да даде картбланш на ръководството за свободно вътрешно структуриране на бюджета, за да не се чувствуваме обвързани с телефонни пера. Това просто трябва да се изисква. Не можем да искаме, това, което толкова искаме, без наистина да го поискаме. Ние просто трябва да изберем един от двата пътя - да работим както сме работили, или да ни се даде възможност да работим на чисто. Съзнавам, че може би застъпвам крайна позиция. Но Министерството на културата трябва да разбере - пълномощия на театъра за бюджета, никаква финансова обвързаност

по пера и параграфи. Сезонът трябва да почне с репетиции на нови неща - за мен това е пътят. И даже да репетираме за сметка на представления, докато не излезе новата продукция. Другото значи да омешаваме нещата, ще изпуснем акцента върху новия облик и ще го съчетаем със старите си представления и навици. Ако тръгнем по пътя - грижейки се за всичко да мислим и за нов облик - за мен това е по-вреден вариант. Ако сме решили да запазваме старите си понятия - да продължим турнетата. Те са на пълна загуба. Път и хотел за 70 души в ситуация на икономическа криза. И без това едва свързваме двата края. Излишни ни са тези пътувания. Защо трябва да ходим до Русе, само за да губим. Ние и тук ще губим. И тук салонът ни в най-добрия случай се пълни 50%. Къде искаме да го изнасяме този театър, като и София не го ще. Нищо няма да загубим ако за три месеца пуснем кепенците. Няма защо изкуствено да инжектираме стари, изиграни неща и да предлагаме претоплени ~~м~~ манджи. Нека спрем за три месеца, а през декември да излезем с нова физиономия. Човек като ни види да вика - ново е. Нека новото да е нашата художествена витрина. Защо да продължаваме със старите неща и да пушаме на час по лъжичка и нещичко новичко, а хората през януари да си кажат - какво им беше аджаба новото? Аз съм за това решително да скъсаме със старото и да почнем от белия лист. И така и така ни тормозят цифри и данни, можем да се измъкнем само с радикални средства.

КИРИЛ ДОНЧЕВ. Новото ръководство трябва да поиска да му се отпусне сума, с която да започне отново и на чисто.

ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ. Аз съм разтревожен за началото на работния процес. Пълна неизвестност има за съдбата на ремонта. Предполагам, че до 1 октомври сцената ще бъде готова. Но отлагането на другия ремонт е пълна неизвестност - за кога. Импрегнацията, която ще се слага на сцената е отровна и трябва да каже съответната организация, кога ще може да се използва. Предполагам, че поне една седмица след 1 е необходима.

Топката се прехвърля от търговската организация на Комитета, не е ясно, ще продължи ли ремонтът до нова година. Ако не продължи - губим един милион и ще работим без кръг, без касета.

Имам следния въпрос - дали е възможно на първите три постановки да се подаде бързо сценографията, за да направим своевременно график на работата. Защото хората в ателиетата от 15 май са без работа и се разхайтиха. Нужна ми е сценографията, да направя работните планове, съобразени с премиерите и тогава нека се иска от мен, но ~~и~~ и аз да имам възможност да опонирам на художниците за материалите и за сроковете на работа.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Сценографията се прави. Нещата са в ход. В личен контакт съм и с тримата сценографи - Атанас Велянов, Стефан Савов и Елена Кавалджиева. В близките дни ще обсъждаме сценографските им решения. Въпросът е на дневен ред.

ЛЮДМИЛ ПЪРВАНОВ. За мен не е толкова важно кое как е решено, а кое колко струва в момента и дали го има. След което ще се направи организация и за снабдяване и за правене. И всичко ще може да се подаде анблок.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. След като приемем сценографията, ще можем подробно да разговаряме по тези въпроси.

АСЕН ШОПОВ. Искам да кажа само две думи. Първанов ме учудва. До кога ще ни се мътят мозъците. Кой етап на ремонта кога ще приключим? Сега отново става въпрос за втори етап на ремонта, който може да ни изправи в ситуация, която до тук не ни е влизала в сметката. Вторият етап трябва да се изключи като възможност за разговор изобщо. Сценографите утре ще предложат проектите си.

Режисьорите ще кажат - дай декорите на 15. Илюзия е, че ще ги подадеш. И тогава ремонтът няма защо да е за оправдане.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Ако няма кой да добави нещо съществено...

АСЕН ШОПОВ. Две думи по повдигнатия от Велко Кънев въпрос. Сега на релси трябва да е новата продукция на сезона, а сме изостанали толкова, че сме на етап от преди 10 ноември.

ВЕЛКО КЪНЕВ. Харесват ми идеите на Воденичаров за драстични мерки за икономии. Премиалните мисля, че трябва да се дадат, но тези премиални да са последните дадени по този начин. За последното тримесечие да се отрежат. Така мисля, но аз отговарям само за себе си.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Всяко тримесечие имаме право да раздаваме. Това е законосъобразно.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Можем да сложим край на едно полезно заседание. Получих резултатите, които са ми необходими. Днес ние водихме разговор на две различни нива. Едното е детерминирано от цифри, факти, срокове. Другото ниво от по-общи разсъждения - дали не изтървахме времето. Важен въпрос постави Велко Кънев. Възприех го не толкова като теоритична възможност да заключим театъра за три месеца, за да го преобразим, а за усилията да станем нови хора, да помислим и да положим усилия за промяната, да погледнем с ново око на нещата около себе си. Аз съм нов човек тук, нови са и Кра-си Спасов, Кирил Дончев, Антоанета Войникова. Ние влизаме с друго око, освободени от навици, които пречат да се видят някои неща в истинския им вид. Аз влязах в стаята на човек, който е талантлив, но навикът му пречи да забележи, колко тази стая е прашна, а това той е престанал да вижда. Онова, което целим в този разговор е да сменим гледните си точки, да осъзнаем реалностите в реалната им светлина. Не случайно казах, че трябва да паднем от розовите облаци и да се ударим в твърдата земя, за да пожелаем промяната. Шокиращи са някои цифри за ваши телефонни разговори. 30 000 лева за телефон - това е целият бюджет, на института, от който идвам. Тук сте живели на един режим на благодетелствувани. Давано ви е и сега е трудно да свикнеш да не харчиш. Има наистина и капка ориентализъм, и капка аристократичност, но тази реалност остана в миналото, в днешния ден това "даване" не може да го има и без промяна утре вече няма да може да съществуваме. Длъжни сме да се пригословим към новите условия. Мамонтите са изчезнали, защото не са се приспособили. Нека не сме като мамонтите, вече не може да се играе старото. Трябва да се опитаме да играем ново. Може да стане само ако сменим основните опори на мисленето си. Време е да свалим Антиката от висините му, където физически и морално е поставен. Ценностите в театъра са преобърнати и трябва да си заемат местата. Време е да осъзнаем нищетата на пищния театър. Днес ценностите, които театърът е навикнал да създава, са без нужната пазарна цена. Механизмът на организираните представления се срути. Народният театър ще плаща горчив данък за онези привилегии, които е ползвал. Това е нещо, което трябва да го знаем - ще се сблъскаме с малкото отмянение на зрителите си. В този смисъл е правомерно искането на Спасов да се анализира и обясни бойкота на бургаската публика. И тук е важно всичко, което влиза и чертае елипсата на нейното поведение.

Вярно е, че никой не е забогатял от икономии. Културата иска пари. Хората работят повече и печелят повече. Но богатите държави знаят за какво дават всеки лев. Нашето е непроситимо пилеене. Който и разумен човек да види разходите за телефон на театъра, ще се хване за главата. Един нормален човек плаща 30-40 лева за тримесечие, а тук 300 души в театъра говорят за сума 100 пъти по-голяма.

19
Могат да разберат, че нуждите на театъра са големи, но няма и не могат да приемат разхитителството. И в случая не икономистите ме ръководят, като изискване, а съзнанието за идиотското разхищение, на което трябва да се сложи край. Мисля си, че в безлимитното съществуване има нещо абсурдно. Трябва да се сложи друг ред и осъзнаването на това е основното.

Смятам, че сме длъжни да направим завои от пищен към беден театър. Не съм сигурен, че пищният театър е повече театър от условно казано бедния театър. Ние трябва да разчитаме и на комерсиалната страна на продукцията си и да я търсим. Времето ни налага да сменим естетиката си. Не става дума да принизим репертоарните си изисквания, а за качеството на осъществяваната продукция.

Аз съм склонен да заема становище против турнето в Русе, защото не съм убеден във финансовата му резултатност и ако финансовият резултат се сведе до 1000-2000 лева, това турне няма да се оправдае. Само ще разстрои началото на сезона. Съгласен съм с режисьорите за 18 септември да се стартира и лично аз, в името на един нов ред, съм склонен да се откажа от 1000 лв приходи. Колкото и да разчитаме на сигурна и точна синоптична прогноза, не виждам особен смисъл в тезата, че нашият отказ силно ще разочарова русенската общественост. Това е интерпретация на русенските организатори. Доколкото знам обществената атмосфера там е напрегната, през ден се организират масови демонстрации срещу отравянето на града и надали ще бъде откритие, представлението, което им предлагаме. Склонен съм да си продължим програмата. Тук се чува гласове в полза на пътуването. Готов съм да поема моралната отговорност и да се откажем от него. С всички рискове, че и след пет години, заради днешния ни отказ, няма да можем да стъпим в Русе. Не сме се научили и още не знаем да правим разузнаване как ще се търси продукцията ни, ние не си знаем собствената публика.

Нещастните семейства са нещастни по своему, за разлика от щастливите, които си приличат. Но и всеки театър е нещастен по своему. Публиката този път е много разслоена. Трябва да анализираме поведението ѝ по отношение към себе си, а не да се мерим или сравняваме с другите. За момента е изключително ~~д~~ важно да осъзнаем себе си като индивидуалност в общия театрален пейзаж, с какво ние привличаме и отблъскваме публиката си и коя е нашата публика.

Много би ми се искало най-после чудото да стане и да можем да изследваме публиката, да умуваме над поведението ѝ, но не с аналогии с другите театри. При всички случаи едно е ясно - трябва да отвикнем от пълните салони. Трябва да решим колко дневна седмица ще обявяваме в афиша на театъра - двудневна, тридневна и дали ще издържаме на шестдневна игрална седмица.

Още сега можем да приемем един от петте работни дни да бъде за отскачане в софийски окръг. Но и при четири дни игрални в София нямаме никаква гаранция за публика. Велко Кънев ще бъде натоварен чудовишно, но дори и да играе с всички сили и до последни сили, ако въртим безкрайно "Сън" - представлението ще спре да дава място.

Ние трябва да решим и друг важен тактически въпрос - какъв е минимумът зрители, на които ще играем.

КОНСТАНТИН ИЛИЕВ. Актьорите, техническия персонал, общата им бройка, а зрителите - плюс един.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Шегата си е шегата, но не ни е до шегите. След връщането от Варна тънко се пусна приказка, че турнето не е успешно - по икономически резултати. Но по отношение на публика - 50 % на представлението аз не го смятам за провал. Верно е, че отидохме с големи кошници и надежди. Трябва да ни е урок. Внимателно трябва да обмисляме всяко наше турне. Готов съм като госпожица и държа да не поставяме на карта честта на театъра, а да я закрияме с всички сили - до там, до където можем.

Разговарях с Младен Младенов, който се опасява, че при систематично присъствие на 100 зрители на представление неизбежно ще възникне въпросът за самото съществуване на театъра - дали да съществува. Възможно е подобен въпрос да бъде поставен в Народно-то събрание. Трябва да направим всичко възможно да предотвратим подобна опасност. Народният театър ще бъде последния въпрос, с който ще се занимава Народното събрание в тази ситуация, ~~няма~~ в която е държавата. Но за тази опасност сме длъжни да мислим. Тук аз не настоявам за вашия съвет - ще настоявам даже той да стигне до знанието на състава, отношението към този деликатен въпрос е важно за целия климат в театъра. Трябва да се стегнат редиците, трябва да сме наясно, че край нас нещастieto броди, трябва да се почувствуваме сплотени, рамо до рамо.

В същото време не мога да призова да се правят жертви и да искам хората да се откажат от премиални. Премиалните ще се раздават. Хората са работили, но трябва да се разбере, че този начин е стратегия на друго време. Ще се наложи да отвикнем - няма да получаваме нищо без да сме го спечелили. По таблицата за премирането при това, същият Велко Кънев, който ще влачи репертоара, ще го влачи без да може да получи това, което заслужава. Мисля, че ако не можем това да компенсираме с премиалните, трябва да се корегират заплатите.

ВЕЛКО КЪНЕВ. Има начини. Ако не може с премиални, има ло е досега награди. Актьорите никога не са били ощетявани, тези, които играят, разбира се.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Не мисля, че академичната заплата е нещо, което не търпи движение. Никой не може да ни принуди да я държим на нулево положение.

Искам да попитам как се реши въпросът за завеждащ постановъчната част? Говорено ли е с кандидата.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Панков е съгласен временно да поеме поста. Първанов и Велко разговаряха с кандидата.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Щом въпросът е в движение ще го оставим за следващия дирекционен съвет.

Подготвя се и въпрос за завеждащ служба организация - ще се върнем още на него.

Лимити ще се сложат по редица пера. Ще се блокират и незае- тите щатни бройки. Съгласен съм за въвеждането на примерен абсо- лютен лимит за постановъчни разходи.

Разбира се ще разглеждаме и мотивираните искания за превиша- ването на лимита при крайна необходимост. Театърът може да функцио- нира само при принципа на единоначалието. Общо взето всички ние сме готови ~~к~~ да прибъгваме към своеволни решения, без да се съоб- разяваме с интересите на общото.

Въпросът за лимитите на постановките ще се разгледа първо в режисьорската колегия. Ще се планират твърди срокове за работа. Всяка дата ще бъде обвързана с общия график и ще бъде безпощаден в неговото изпълнение. Твърдо планираните срокове ще се спазват, друг избор нямаме. Ще се фиксира и часа на репетициите.

КРАСИМИР СПАСОВ. Но ще има режисьори, които ще започват и в 10 часа репетиции. Знам, че за Леон този час, например не е удобен. Но в правото на режисьора е да определя началния час на репетиция- та.

ВЕЛКО КЪНЕВ. Не е само до правото на режисьора. След сутришната актьорска репетиция, има технически - трябва им време да развалят и построят декора за вечерния спектакъл.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. При обявяването на заповедта за разпределение ще се обявява и началния час на репетициите - 9 или 10 часа. По-късният час, ако е в интерес на репетициите, ще е възможно неговото движение, но то ще бъде точно фиксирано.

Ще искам от режисьора и художника приблизителна сметка на постановката и борба за икономии.

Дирекционният съвет ще заседава всеки вторник от 15 часа. Дневният му ред ще бъде огласяван предварително, за да сте подготвени за заседанието.

На 18 септември ще започнат официално репетициите на новите постановки. Режисьорската колегия все още не може да се събере. Реално няма режисьорска колегия - трябва да видим как ще я караме. Младен Киселов трябва да дойде, Халачев сега заминава.

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ. Янчева от служба организация излиза в пенсия. На нейното място има три кандидатури. Една жена, родена 1956, завършила е икономически техникум в Ловеч. Мария Тих. Петрова, завършила е задочно ВИИ. За същото място кандидатствуват и наша служителка - Виолета Русева, не е подала молба писмено. Кандидатствуват и Руси Иванов от Бюро "Организация" на театър "София", където е работил 5 години, ученик е на бившия ръководител на Бюрото Лазаров. Средно образование.

Янчева напират за по-скорошно решаване на въпроса. Сили не ѝ достигат. Виолета Русева е огорчена, че е останала извън погледите на ръководството за овакantenата длъжност и сподели пред мен огорчението си. Установих, че претенциите ѝ са субективни и за да не излезе, че еднолично решавам въпроса, поисках да го поставим пред Дирекционен съвет. Сега да ви обясня. Тя е наша колежка и трябва да ѝ се предаде мнението на Дирекционния съвет.

КРАСИМИР СПАСОВ. Мисля, че проблемът влиза в задачите на дирекционния съвет и той е органът, който трябва да го решава. Бюро "Организация" по обема на дейността си е ключова служба в театъра. Не мога да си представя че за поста зав. постановъчна част режисьорите няма да имат свое становище. На този пост не може да бъде кой да е. Призовавам Асен - определено да бъде безкомпромисен. Портношение на другата служба - тя ни е наследство от предишните структури и по характера си днес е архаична. Искам да кажа, че тази служба вече не може да продължава да работи по старому. Говорим, че публиката се разслоява, че всеки театър трябва да намери своето място в плуралистичната картина и театрален пейзаж. И тази служба е призвана да изследва характера и интереса на публиката, за да е в помощ на художествената политика. В най-идеалния си вариант аз виждам тази служба да се оглавява от социолог със специално образование. Да продължава да работи със старите методи на организирано вкарване на публика в салона е невъзможно, времето на тези методи свърши, изтече. В този смисъл е много важно образованието на човека, който ще я оглави. Ако вземем човек, който е опраксан в занаята и бързо и прагматично може да пласира билети - това решение не може да бъде окончателно по този важен въпрос. Трябва да го начначим временно за една година. Говорим, че те първа ще се създава нова система и в нея със свой статут ще заеме мястото си и този отдел. По нов начин трябва да формираме и кадрата си политика - чрез обявяване на конкурс.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Велко Кънев ми напомня, че трябва да се подработи статут по наша документация до Министерството и културата и Народно събрание - с нашите претенции, по които да съществува Народният театър.

ВЕЛКО КЪНЕВ. Може би трябва да се създаде една група, която да изработи предложението за статут

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Този въпрос може да бъде поставен на едно от следващите заседания на дирекционния съвет.

КИРИЛ ДОНЧЕВ. Не разбрах как ще протича нататък генералният ремонт на театъра?

АСЕН ШОПОВ. И двата кадрови въпроса. Първият - кой и как ще ни продава стоката и вторият - за зав. пост. част. Има реална опасност да предприемим нещата и да търсим работа на наши хора, а проблемът е от такъв порядък, че трябва да търсим хора да вършат тази работа. Ако човекът от "София" има талант да върши тази работа, трябва да го вземем да я върши и подчертано внимание - да не го натоварим с конфликтна ситуация вътре в службата, която да го проваля.

КИРИЛ ДОНЧЕВ. Краси много хубаво очерта новия поглед върху служба "Организация". А мъжът от "София" наистина има определени навици, опраксан е. Но проблемът трябва да се решава радикално. Познавам Руси Иванов отдавна. Велик организатор не е. Това че е наследник на Лазаров - нищо не значи. Беше посредствен човек и посредствен организатор. Като един спектакъл няма публика, почваше да прехвърля публика от едно на друго. Но е човек от мафията и ако мафиозите искат да го провалят, трябва майсторлък, за да го провалят. Руси ще работи, но няма да предложи нищо ново на театъра, освен ако театърът не го провокира за нещо ново. Лазаров го е вкарал в софийската мафия на билетните пласъори. Не е малко.

~~КИРИЛ~~ КРАСИМИР СПАСОВ. Въпросът за назначаването на шеф на служба "Организация" е актуален. Нека този Руси го оглави. Аз само ви предложих мечтите си, но не ви казах, че трябва да ги реализираме за 2-3 дена.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ. Помощник-режисьорският институт също трябва да се разисква. Пом. режисьорки станаха всички бивши секретарки на театъра.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Призовах ви не случайно да стъпим на земята. Ние не търсим просто човек, който да върши някаква работа, а човек, който да предизвика обрат в системата на тази служба, да я преобрази, да се противопостави на досега действащата система. А търсенето ни опира точно до човек лепнат за системата. За момента това решение е може би положително - нужна ни е бърза смяна.

КИРИЛ ДОНЧЕВ. Янчева е член все още на тази служба, има влияние, да не вземат да правят на Руси номера.

КИРИЛ ЮДЕНИЧАРОВ. Мисля, че това, че е мъж е добро решение. Нашите не са добри организатори, той ще подтегне цялата служба.

ВЕЛКО КЪНЕВ. Русева е добър работник. Принципен човек. Точен икономически в отчетите си, но не е най-добрият вариант да оглави службата. Уважавам я.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Тя може да поиска да си иде - ако постави въпроса - или аз, или никой.

КИРИЛ ЮДЕНИЧАРОВ. Другата жена е млада, аз я познавам, но не я познавам като организатор. Не е имала нищо общо с театър. Няма опит. Мафията ще я закопчава.

ВАСИЛ СТЕФАНОВ. Можем ли да приемем, че назначаваме мъжа за един пробен сезон?

КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ.Трябва да решим въпроса и за продължителността на работната седмица в театъра.В момента вършим нарушение.Операта пуска техническия персонал в отпуски на базата на 53 почивни дни.

КРАСИМИР СПАСОВ.Всички театри минаха на петдневна работна седмица

ВАСИЛ СТЕФАНОВ.Взимаме решение да минем на петдневна работна седмица.

По мое мнение ремонтът няма да се състои. Нищо.Добър театър е имало и без касети.Но нашето "имане" като техника от Германия трябва да си го приберем.До края на тази година ремонтът няма да се състои.По-рано от май не го чакам.Вярвам че въпросът ще се уреди и ще се бори да не се наруши цикъла на работата за сезона.

11 септември 1990

Запис на заседанието:

/А.Каракостова/

А.Каракостова